

32003L0087

L 275/32

DZIENNIK URZĘDOWY UNII EUROPEJSKIEJ

25.10.2003

DYREKTYWA 2003/87/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
z dnia 13 października 2003 r.
ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca
dyrektywę Rady 96/61/WE
(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 175 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾;

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽³⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 251 Traktatu ⁽⁴⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zielona Księga w sprawie handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii Europejskiej wszczęła debatę w Europie o odpowiedności oraz możliwym funkcjonowaniu handlu przydziałami gazów cieplarnianych w Unii Europejskiej. Europejski Program Zmian Klimatu uwzględnił polityki wspólnotowe oraz środki przez proces, w którym uczestniczyło wiele zainteresowanych podmiotów, łącznie z systemem handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie (system wspólnotowy) oparty o Zieloną Księgę. W swoich konkluzjach z dnia 8 marca 2001 r., Rada uznała znaczenie danych szczegółowych Europejskiego Programu Zmian Klimatu oraz pracy opartej na Zielonej Księdze, oraz podkreśliła pilną potrzebę podjęcia konkretnych działań na poziomie wspólnotowym.
- (2) Szósty wspólnotowy program działań środowiskowych ustanowiony decyzją nr 1600/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁵⁾ uznaje zmianę klimatu za priorytet w odniesieniu do działań oraz zapewnia ustanowienie w całej Wspólnocie systemu handlu emisjami gazów cieplarnianych do 2005 r. Program ten uznaje, iż Wspólnota zaangażowana jest w osiągnięcie 8 % zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych od 2008 r. do 2012 r. w porównaniu z poziomami z 1990 r., oraz że, w dłuższym okresie czasu, globalne emisje gazów cieplarnianych będą musiały zostać zmniejszona w przybliżeniu o 70 % w porównaniu z poziomami z 1990 r.

- (3) Ostatecznym celem Konwencji Ramowej Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, która została zatwierdzona decyzją Rady 94/69/WE z dnia 15 grudnia 1993 r. dotyczącą zawarcia Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu ⁽⁶⁾, jest osiągnięcie stabilizacji stężeń gazów cieplarnianych w powietrzu na poziomie, który zapobiega groźnemu antropogenicznemu zmieszaniu się z systemem klimatycznym.
- (4) W momencie jego wejścia w życie, Protokół z Kioto, który został zatwierdzony decyzją Rady 2002/358/WE z dnia 25 kwietnia 2002 r. dotyczącą zatwierdzenia przez Wspólnotę Europejską, Protokołu z Kioto do Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu i wspólnego spełnienia zawartych w nim zobowiązań ⁽⁷⁾, będzie on angażował Wspólnotę oraz jej Państwa Członkowskie w proces zmniejszania ich zagregowanych antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku A do Protokołu o 8 % w porównaniu z poziomami z 1990 r. w okresie od 2008 r. do 2012 r.
- (5) Wspólnota oraz jej Państwa Członkowskie uzgodniły, iż będą wspólnie spełniać swoje zobowiązania w celu zmniejszenia antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych na podstawie Protokołu z Kioto, zgodnie z decyzją 2002/358/WE. Niniejsza dyrektywa ma na celu przyczynienie się do spełniania zobowiązań Wspólnoty Europejskiej oraz jej Państw Członkowskich bardziej skutecznie, przez skuteczny europejski obrót przydziałami emisji gazów cieplarnianych, z najmniejszym możliwym zmniejszeniem rozwoju gospodarczego oraz zatrudnienia.
- (6) Decyzja Rady 93/389/EWG z dnia 24 czerwca 1993 r. w sprawie mechanizmu monitorowania emisji CO₂ i innych gazów cieplarnianych we Wspólnocie ⁽⁸⁾, ustanowiła mechanizm monitorowania emisji gazów cieplarnianych oraz oceniania postępu w kierunku spełnienia zobowiązań w odniesieniu do tych emisji. Mechanizm ten będzie towarzyszył Państwom Członkowskim w ustalaniu całkowitej ilości przydziałów do rozdzielania.
- (7) Przepisy wspólnotowe odnoszące się do rozdzielania przydziałów przez Państwa Członkowskie są niezbędne w celu przyczynienia się do zachowania spójności rynku wewnętrznego oraz w celu uniknięcia zakłócania konkurencji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 75 E z 26.3.2002, str. 33.

⁽²⁾ Dz.U. C 221 z 17.9.2002, str. 27.

⁽³⁾ Dz.U. C 192 z 12.8.2002, str. 59.

⁽⁴⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 10 października 2002 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym), wspólne stanowisko Rady z dnia 18 marca 2003 r. (Dz.U. C 125 E z 27.5.2003, str. 72), decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 2 lipca 2003 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 22 lipca 2003 r.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 242 z 10.9.2002, str. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 33 z 7.2.1994, str. 11.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 130 z 15.5.2002, str. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 167 z 9.7.1993, str. 31. Decyzja zmieniona decyzją 1999/296/WE (Dz.U. L 117 z 5.5.1999, str. 35).

- (8) Państwa Członkowskie rozdzielając przydziały powinny odnieść się do możliwości działań przetwórstwa przemysłowego w celu zmniejszenia emisji.
- (9) Państwa Członkowskie mogą przewidzieć, iż wydają jedynie przydziały ważne przez okres pięciu lat rozpoczynający się w 2008 r. osoba w odniesieniu do anulowanych przydziałów, odpowiednio dla zmniejszenia emisji dokonanego przez te osoby na terytorium ich kraju, w trakcie trzyletniego okresu rozpoczynającego się w 2005 r.
- (10) Rozpoczynając we wspomnianym pięcioletnim okresie, przeniesienia przydziałów innemu Państwu Członkowskiemu obejmowały będą odpowiadające im dostosowania przyznaných ilości jednostek na podstawie Protokołu z Kioto.
- (11) Państwa Członkowskie powinny zapewniać, że operatorzy zajmujące się niektórymi, określonymi działaniami posiadają pozwolenie na emisję gazów cieplarnianych oraz, że monitorują i składają sprawozdania ze swoich emisji gazów cieplarnianych określonych w odniesieniu do tych działań.
- (12) Państwa Członkowskie powinny ustanawiać reguły w sprawie kar mających zastosowanie do naruszeń przepisów niniejszej dyrektywy i zapewniać, że są one wykonywane. Kary te muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.
- (13) W celu zapewnienia przejrzystości, społeczeństwo powinno mieć dostęp do informacji odnoszących się do rozdzielania przydziałów oraz wyników monitorowania emisji, z zastrzeżeniem jedynie ograniczeń przewidzianych w dyrektywie 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającą dyrektywę Rady 90/313/EWG ⁽¹⁾.
- (14) Państwa Członkowskie powinny przedłożyć sprawozdanie w sprawie wykonania niniejszej dyrektywy sporządzone na podstawie dyrektywy Rady 91/692/EWG z dnia 23 grudnia 1991 r. normalizującej i racjonalizującej sprawozdania dotyczące wykonywania niektórych dyrektyw odnoszących się do środowiska ⁽²⁾.
- (15) Włączenie dodatkowych urządzeń do systemu powinno być dokonane zgodnie z przepisami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie, a zasięg systemu wspólnotowego z tego względu może zostać rozszerzony na emisje gazów cieplarnianych, innych niż ditlenek węgla, między innymi pochodzących z działań związanych z chemikaliami oraz aluminium.
- (16) Niniejsza dyrektywa nie powinna uniemożliwiać jakiegokolwiek Państwu Członkowskiemu utrzymywania lub ustanawiania krajowych systemów handlu, regulujących emisje gazów cieplarnianych pochodzących z działań innych niż wymienione w załączniku I lub objęte systemem wspólnotowym, lub z urządzeń, tymczasowo wyłączonych z systemu wspólnotowego.
- (17) Państwa Członkowskie mogą uczestniczyć w międzynarodowym handlu emisjami jako Strony Protokołu z Kioto z jakąkolwiek inną Stroną objętą załącznikiem B do tego Protokołu.
- (18) Powiązanie systemu wspólnotowego z systemami handlu emisjami gazów cieplarnianych w państwach trzecich spowoduje wzrost efektywności pod względem kosztów osiągnięcia wspólnotowego celu zmniejszania emisji, jak ustanowiono w decyzji 2002/358/WE w sprawie wspólnego wykonania zobowiązań.
- (19) Mechanizmy projektowe, w tym wspólne wykonanie (JI) oraz mechanizm właściwego rozwoju (CDM) są ważne dla osiągnięcia celów zarówno zmniejszenia globalnej emisji gazów oraz efektywnego pod względem kosztów działania systemu wspólnotowego. Zgodnie z odpowiednimi przepisami Protokołu z Kioto oraz Protokołów z Marrakeszu, wykorzystanie mechanizmu powinno mieć charakter uzupełniający w odniesieniu do działania krajowego a działanie krajowe z tego względu stanowi znaczący element włożonego wysiłku.
- (20) Niniejsza dyrektywa będzie wspierała wykorzystanie bardziej energooszczędnych technologii, łącznie z produkcją energii cieplnej i elektrycznej w skojarzeniu, wytwarzającą mniej emisji na jednostkę wydajności, podczas gdy przyszła dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie produkcji energii cieplnej i elektrycznej w skojarzeniu w oparciu o użyteczne zapotrzebowanie na ciepło na wewnętrznym rynku energetycznym w szczególności będzie propagować technologię produkcji energii cieplnej i elektrycznej w skojarzeniu.
- (21) Dyrektywa Rady 96/61/WE z dnia 24 września 1996 dotycząca zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli ⁽³⁾ ustanawia ogólne ramy dla zapobiegania zanieczyszczeniom oraz kontroli, w oparciu o które mogą być wydawane pozwolenia na emisje gazów cieplarnianych. Dyrektywa 96/61/WE powinna zostać zmieniona w celu zapewnienia, że dopuszczalne wielkości emisji nie są ustalone w odniesieniu do bezpośrednich emisji gazów cieplarnianych z instalacji podlegających niniejszej dyrektywie oraz, że Państwa Członkowskie mogą zdecydować o nienakładaniu wymogów odnoszących się do wydajności energetycznej w odniesieniu do jednostek spalania energetycznego lub innych jednostek emitujących ditlenek węgla w miejscu działania, bez uszczerbku dla jakichkolwiek wymogów, na mocy dyrektywy 96/61/WE.
- (22) Niniejsza dyrektywa jest zgodna z Konwencją Ramową Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu oraz Protokołem z Kioto. Powinna zostać poddana przeglądowi w świetle osiągnięć w tym kontekście, oraz w celu uwzględnienia doświadczenia w jej wykonywaniu oraz postępu osiągniętego w dziedzinie monitorowania emisji gazów cieplarnianych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 41 z 14.2.2003, str. 26.

⁽²⁾ Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 48.

⁽³⁾ Dz.U. L 257 z 10.10.1996, str. 26.

(23) Handel przydziałami emisji powinien tworzyć część wszechstronnego oraz spójnego pakietu polityk oraz środków wprowadzonych w życie w Państwach Członkowskich oraz na poziomie wspólnotowym. Bez uszczerbku dla stosowania art. 87 i 88 Traktatu, w przypadku gdy działania objęte są systemem wspólnotowym, Państwa Członkowskie mogą uwzględniać implikacje polityk regulacyjnych, fiskalnych lub innych, które zmierzają do tych samych celów. Przegląd dyrektywy powinien uwzględnić zakres w jakim te cele zostały osiągnięte.

(24) Opodatkowanie może być krajowym instrumentem polityki w celu ograniczenia emisji z instalacji tymczasowo wykluczonych.

(25) Polityki oraz środki powinny być realizowane na poziomie Państw Członkowskich oraz na poziomie wspólnotowym we wszystkich sektorach gospodarki Unii Europejskiej, a nie jedynie w ramach branży oraz sektora energetycznego, w celu spowodowania dalszego zmniejszenia emisji. Komisja powinna, w szczególności, uwzględnić polityki oraz środki na poziomie wspólnotowym w porządku, w jakim sektor transportu wnosi znaczący wkład w spełnianie zobowiązań dotyczących zmian klimatu, wynikających z Protokołu z Kioto.

(26) Bez względu na niejednorodny potencjał mechanizmów rynkowych, strategia zmniejszenia zmian klimatu Unii Europejskiej powinna zostać zbudowana w oparciu o równowagę między systemem wspólnotowym a innymi rodzajami wspólnotowego, krajowego lub międzynarodowego działania.

(27) Niniejsza dyrektywa respektuje prawa podstawowe i przestrzega uznanych w szczególności w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej.

(28) Środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾

(29) Ze względu na to, że kryteria 1, 5 oraz 7 określone w załączniku III nie mogą zostać zmienione przez komitologię, zmiany w odniesieniu do okresów po 2012 r. powinny być dokonywane jedynie w drodze wpółdecydowania.

(30) Ponieważ cel proponowanego działania, Ustanowienie systemu wspólnotowego, nie może zostać w stopniu wystarczającym osiągnięty przez Państwa Członkowskie, i w związku z tym może, z uwagi na rozmiar i skutki proponowanego działania, zostać lepiej osiągnięty na poziomie wspólnotowym, Wspólnota może przyjąć środki, zgodnie z zasadą pomocniczości, jak ustalono w art. 5 Traktatu. Niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest

konieczne w celu osiągnięcia wyznaczonego celu zgodnie z zasadą proporcjonalności, jak określono w powyższym artykule,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsza dyrektywa ustanawia system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie (zwany dalej „systemem wspólnotowym”) w celu wspierania zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych w efektywny pod względem kosztów oraz skuteczny gospodarczo sposób.

Artykuł 2

Zakres

1. Niniejszą dyrektywę stosuje się do emisji z działań wymienionych w załączniku I oraz gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku II.

2. Niniejszą dyrektywę stosuje się bez uszczerbku dla jakichkolwiek wymagań na mocy dyrektywy 96/61/WE.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- a) „pozwolenie” oznacza pozwolenie na emitowanie jednej tony równoważnika ditlenku węgla przez określony okres czasu, które jest ważne jedynie do celów spełniania wymogów niniejszej dyrektywy i może być przenoszone zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy;
- b) „emisje” oznaczają uwolnienie gazów cieplarnianych do powietrza z źródła znajdującego się w jakiegokolwiek instalacji;
- c) „gazy cieplarniane” oznaczają gazy wymienione w załączniku II;
- d) „pozwolenie na emisję gazów cieplarnianych” oznacza pozwolenie wydane zgodnie z art. 5 i 6;
- e) „urządzenie” oznacza stacjonarną jednostkę techniczną, gdzie przeprowadzana jest jedna lub więcej czynności, wymienionych w załączniku 1 oraz wszelkie inne czynności bezpośrednio związane, które mają technicznie powiązania z czynnościami prowadzonymi na danym miejscu i które mogą mieć wpływ na emisje;
- f) „operator” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która eksploatuje lub kontroluje instalację lub, w przypadku gdy tak jest przewidziane w ustawodawstwie krajowym, na którą została delegowana decyzyjna władza ekonomiczna nad technicznym funkcjonowaniem urządzenia;
- g) „osoba” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną;

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

- h) „nowy operator” oznacza jakiekolwiek urządzenie przeprowadzające jedno lub więcej działań wskazanych w załączniku I, które uzyskało pozwolenie na emisję gazów cieplarnianych ze względu na zmianę charakteru lub funkcjonowania lub rozszerzenie instalacji, w następstwie powiadomienia Komisji o krajowym planie rozdzielania;
- i) „społeczeństwo” oznacza jedną lub więcej osób oraz, zgodnie z ustawodawstwem krajowym lub praktyką, stowarzyszenia, organizacje lub grupy osób;
- j) „tona równoważnika ditlenku węgla” oznacza jedną tonę metryczną ditlenku węgla (CO₂) lub ilość jakiegokolwiek gazu cieplarnianego wymienioną w załączniku II z równoważnym potencjałem powodowania globalnego efektu cieplarnianego.

Artykuł 4

Pozwolenia na emisje gazów cieplarnianych

Państwa Członkowskie zapewniają, że od dnia 1 stycznia 2005 r., żadna instalacja nie podejmuje jakichkolwiek działań wymienionych w załączniku I powodujących emisje określone w odniesieniu do tego działania chyba że ich operator posiada pozwolenie wydane przez właściwy organ zgodnie z art. 5 i 6, lub instalacja podlega tymczasowemu wyłączeniu z systemu wspólnotowego na podstawie art. 27.

Artykuł 5

Wnioski o pozwolenie na emisję gazów cieplarnianych

Wniosek skierowany do właściwego organu, o wydanie pozwolenia na emisje gazów cieplarnianych zawiera opis:

- instalacji oraz jej czynności łącznie z wykorzystywanymi technologiami;
- surowców oraz materiałów pomocniczych, których wykorzystanie może prowadzić do emisji gazów wymienionych w załączniku I;
- źródła emisji gazów wymienionych w załączniku I z instalacji; oraz
- planowane środki mające na celu monitorowanie oraz sprawozdawczość w odniesieniu do emisji zgodnie z wytycznymi przyjętymi na podstawie art. 14.

Wnioski zawierają również podsumowanie danych szczegółowych o charakterze nietechnicznym wskazanych w akapicie pierwszym.

Artykuł 6

Warunki dotyczące pozwoleń na emisje gazów cieplarnianych oraz treść pozwoleń

1. Właściwy organ wydaje pozwolenie na emisje gazów cieplarnianych przyznające zezwolenie na emisję gazów cieplarnianych ze wszystkich lub części instalacji jeśli jest przekonany, że operator jest zdolny do monitorowania oraz składania sprawozdań z emisji.

Pozwolenie na emisje gazów cieplarnianych może obejmować jedną lub więcej instalacji położonych w tym samym miejscu, którymi kieruje ten sam operator.

2. Pozwolenia na emisje gazów cieplarnianych zawierają co następuje:

- nazwisko (nazwę) i adres operatora;
- opis działań oraz emisji z instalacji;
- wymogi monitorowania, określające metodologię monitorowania oraz częstotliwość;
- wymogi sprawozdawczości; oraz
- zobowiązanie do poddania przydziałów zarówno emisji z instalacji ogółem jak i w każdym roku kalendarzowym, jak zweryfikowano zgodnie z art. 15, w okresie czterech miesięcy po zakończeniu tego roku.

Artykuł 7

Zmiany w odniesieniu do instalacji

Podmioty gospodarcze powiadamiają właściwy organ o jakichkolwiek planowanych zmianach w charakterze lub działaniu, lub rozszerzeniu działalność instalacji, która może wymagać uaktualnienia pozwolenia na emisje gazów cieplarnianych. Gdzie sytuacja tego wymaga, właściwy organ uaktualnia pozwolenie. W przypadku gdy istnieje zmiana tożsamości operatora instalacji, właściwy organ uaktualnia pozwolenie celem objęcia nazwy (nazwiska) i adresu nowego operatora.

Artykuł 8

Koordinacja z dyrektywą 96/61/WE

Państwa Członkowskie podejmują środki niezbędne w celu zapewnienia, że w przypadku gdy instalacje wykonują działania, które są objęte załącznikiem do dyrektywy 96/61/WE, warunki, oraz procedura wydawania pozwolenia na emisje gazów cieplarnianych są skoordynowane z warunkami oraz procedurami w odniesieniu do pozwolenia, przewidzianymi w tej dyrektywie. Wymogi art. 5, 6 oraz 7 niniejszej dyrektywy mogą zostać połączone z procedurami przewidzianymi w dyrektywie 96/61/WE.

Artykuł 9

Krajowy plan rozdzielania

1. W odniesieniu do każdego okresu określonego w art. 11 ust. 1 i 2, każde Państwo Członkowskie opracowuje krajowy plan przydziałów wskazujący całkowitą ilość pozwoleń, które ma zamiar rozdzielić w odniesieniu do tego okresu oraz sposób w jaki proponuje je rozdzielić. Plan opiera się na kryteriach celowości oraz przejrzystości, w tym na kryteriach wymienionych w załączniku III, należycie uwzględniając opinie społeczeństwa. Komisja, bez uszczerbku dla postanowień Traktatu, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2003 r. opracuje wskazania dotyczące wprowadzenia w życie kryteriów wymienionych w załączniku III.

Na okres określony w art. 11 ust. 1, plan zostaje opublikowany oraz notyfikowany Komisji oraz innym Państwom Członkowskim najpóźniej do dnia 31 marca 2004 r. W odniesieniu do dalszych okresów, plan zostaje opublikowany oraz notyfikowany Komisji oraz innym Państwom Członkowskim przynajmniej na 18 miesięcy przed rozpoczęciem odpowiedniego okresu.

2. Krajowe plany rozdzielania są rozpatrywane w ramach Komitetu określonego w art. 23 ust. 1.

3. W ciągu trzech miesięcy od notyfikacji krajowego planu rozmieszczenia przez Państwo Członkowskie na podstawie ust. 1, Komisja może odrzucić ten plan, jakkolwiek jego aspekt, na podstawie tego, iż jest on niezgodny z kryteriami wymienionymi w załączniku III lub z artykuł 10. Państwo Członkowskie podejmuje decyzję wyłącznie na podstawie art. 11 ust. 1 lub 2 jeśli proponowane zmiany są przyjęte przez Komisję. Podaje się powody odrzucenia decyzji przez Komisję.

Artykuł 10

Metoda rozdzielania

Państwa Członkowskie rozdzielają przynajmniej 95 % przydziałów wolnych od opłat na trzyletni okres rozpoczynający się dnia 1 stycznia 2005 r. Na pięcioletni okres rozpoczynający się dnia 1 stycznia 2008 r., Państwa Członkowskie rozdzielają przynajmniej 90 % przydziałów wolnych od opłat.

Artykuł 11

Rozdzielanie oraz wydawanie przydziałów

1. Każde Państwo Członkowskie podejmuje decyzję w sprawie całkowitej ilości przydziałów na trzyletni okres rozpoczynający się dnia 1 stycznia 2005 r., które rozdzieli w odniesieniu do tego okresu oraz w sprawie rozdzielania tych przydziałów operatorom każdego urzędnia. Niniejsza decyzja podejmowana jest na trzy miesiące przed rozpoczęciem okresu oraz jest oparta na krajowym planie rozdzielania opracowanym na podstawie art. 9 oraz zgodnie z art. 10, uwzględniając opinie społeczeństwa.

2. Każde Państwo Członkowskie na pięcioletni okres rozpoczynający się dnia 1 stycznia 2008 r., oraz w odniesieniu do każdego następnego pięcioletniego okresu, podejmuje decyzje w sprawie całkowitej ilości przydziałów, którą rozdzieli w odniesieniu do tego okresu oraz rozpoczyna proces rozdzielania tych przydziałów operatorom każdego urzędnia. Decyzja ta podejmowana jest przynajmniej na 12 miesięcy przed rozpoczęciem odpowiedniego okresu oraz opiera się na krajowym planie rozdzielania Państwa Członkowskiego krajowego planu, opracowanego na podstawie art. 9 oraz zgodnie z art. 10, należycie uwzględniając opinie społeczeństwa.

3. Decyzje podjęte na mocy ust. 1 lub 2 są zgodne z wymogami Traktatu, w szczególności jego art. 87 oraz 88. Podejmując decyzje w sprawie rozdzielania, Państwa Członkowskie uwzględniają potrzebę zapewnienia dostępu do przydziałów nowym operatorom.

4. Właściwy organ wydaje udział całkowitej ilości przydziałów każdego roku okresu określonego w ust. 1 lub 2, do dnia 28 lutego tego roku.

Artykuł 12

Przenoszenie, przekazywanie oraz anulowanie przydziałów

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że przydziały mogą być przenoszone między:

- a) osobami we Wspólnocie;
- b) osobami we Wspólnocie oraz osobami w państwach trzecich, w przypadku gdy takie przydziały są uznane zgodnie z procedurą określoną w art. 25 bez ograniczeń innych niż zawarte w niniejszej dyrektywie lub przyjęte na mocy niniejszej dyrektywy.

2. Państwa Członkowskie zapewniają, że przydziały wydane przez właściwy organ innego Państwa Członkowskiego są uznawane do celów spełniania zobowiązań operatorów na podstawie ust. 3.

3. Państwa Członkowskie zapewniają, że najpóźniej do dnia 30 kwietnia każdego roku, operatorzy każdego urzędnia przyznają przydziały jednakowo dla emisji całkowitej z urzędzeń w trakcie poprzedniego roku kalendarzowego jak zweryfikowano zgodnie z art. 15, oraz, że są one następnie anulowane.

4. Państwa Członkowskie podejmują niezbędne kroki w celu zapewnienia, że przydziały zostaną anulowane w każdym momencie na wniosek posiadających je osób.

Artykuł 13

Ważność przydziałów

1. Przydziały są ważne w odniesieniu do emisji w trakcie okresu określonego w art. 11 ust. 1 lub 2, w odniesieniu do którego są wydawane.

2. W cztery miesiące po rozpoczęciu pierwszego pięcioletniego okresu określonego w art. 11 ust. 2, przydziały, które nie są już ważne oraz nie zostały przekazane oraz zostały anulowane zgodnie z art. 11 ust. 1 lub 2 są anulowane przez właściwy organ.

Państwa Członkowskie mogą wydawać przydziały osobom na bieżący okres w celu zastąpienia jakichkolwiek przydziałów znajdujących się w ich posiadaniu, które są anulowane zgodnie z akapitem pierwszym.

3. W cztery miesiące po rozpoczęciu każdego kolejnego pięcioletniego okresu określonego w art. 11 ust. 2, przydziały, które nie są anulowane przez właściwy organ.

Państwa Członkowskie wydają przydziały osobom na aktualny okres w celu zastąpienia jakichkolwiek przydziałów znajdujących się w ich posiadaniu, które są anulowane zgodnie z akapitem pierwszym.

Artykuł 14

Wytyczne w odniesieniu do monitorowania oraz sprawozdawczości emisji

1. Komisja przyjmuje wytyczne w odniesieniu do monitorowania oraz sprawozdawczości emisji wynikających z działań wymienionych w załączniku I gazów cieplarnianych określonych w odniesieniu do tych czynności, i zgodnie z procedurą określoną w art. 23 ust. 2, do dnia 30 września 2003 r. Wytyczne opierają się na zasadach dotyczących monitorowania oraz sprawozdawczości określonych w załączniku IV.

2. Państwa Członkowskie zapewniają, że emisje są monitorowane zgodnie z wytycznymi.

3. Państwa Członkowskie zapewniają, że każdy operator instalacji składa sprawozdanie dotyczące emisji z tej instalacji w trakcie każdego roku kalendarzowego właściwemu organowi poza kończeniu tego roku zgodnie z wytycznymi.

Artykuł 15

Kontrola

Państwa Członkowskie zapewniają, że sprawozdania przedłożone przez operatorów na podstawie art. 14 ust. 3 są kontrolowane zgodnie z kryteriami wymienionymi w załączniku V, oraz, iż jest o nich powiadamiany właściwy organ.

Państwa Członkowskie zapewniają, że operatorzy, których sprawozdania nie zostały zweryfikowane jako zadowalające zgodnie z kryteriami ustalonymi w załączniku V do dnia 31 marca każdego roku w odniesieniu do emisji w trakcie poprzedniego roku kalendarzowego, nie mogą dokonywać dalszych przeniesień przydziałów, do momentu aż sprawozdanie od tego operatora zostanie zweryfikowane jako zadowalające.

Artykuł 16

Kary

1. Państwa Członkowskie ustanawiają reguły dotyczące kar mających zastosowanie do naruszeń przepisów krajowych, przyjętych na mocy niniejszej dyrektywy i podejmują środki niezbędne w celu zapewnienia, że takie kary są wykonywane. Przewidziane kary powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa Członkowskie powiadomią Komisję o tych przepisach najpóźniej do dnia 31 grudnia 2003 r., oraz bezzwłocznie o wszystkich późniejszych zmianach wpływających na nie.

2. Państwa Członkowskie zapewniają opublikowanie nazw (nazwisk) operatorów naruszających wymogi przekazania wystarczającej ilości przydziałów na mocy art. 12 ust. 3.

3. Państwa Członkowskie zapewniają, że każdy operator, który nie przekazuje wystarczających przydziałów do dnia 30 kwietnia

każdego roku w celu objęcia jego emisji w trakcie roku poprzedniego jest odpowiedzialny za opłacenie kary za przekroczenie emisji. Kary za przekroczenie emisji wynoszą 100 EUR za każdą tonę równoważnika ditlenku węgla wyemitowaną przez urządzenie, w odniesieniu do którego operator nie przekazał przydziału. Płatności kary za przekroczenie emisji nie uwalniają operatora od obowiązku przekazania ilości przydziałów równych temu przekroczeniu emisji przekazując przydziały w odniesieniu do następnego roku kalendarzowego.

4. W trakcie trzyletniego okresu rozpoczynającego się dnia 1 stycznia 2005 r., Państwa Członkowskie stosują niższe kary za przekroczenie emisji w wysokości 40 EUR za każdą tonę równoważnika ditlenku węgla wyemitowaną przez to urządzenie, za które operator nie przekazał przydziałów. Płatność kary za przekroczenie emisji nie uwalnia operatorów od obowiązku przekazania ilości przydziałów równych temu przekroczeniu emisji przekazując przydziały w odniesieniu do następnego roku kalendarzowego.

Artykuł 17

Dostęp do informacji

Decyzje odnoszące się do rozdzielania przydziałów oraz sprawozdań dotyczących emisji wymaganych na podstawie pozwolenia na emisje gazów cieplarnianych oraz znajdujących się w posiadaniu właściwego organu są podawane do publicznej wiadomości przez ten organ z zastrzeżeniem ograniczeń ustanowionych w art. 3 ust. 3 oraz art. 4 dyrektywy 2003/4/WE.

Artykuł 18

Właściwy organ

Państwa Członkowskie podejmują właściwe uzgodnienia administracyjne, w tym wyznaczają właściwy organ lub organy, dla wykonania reguł niniejszej dyrektywy. W przypadku gdy wyznaczony jest więcej niż jeden organ, pracę tego organu podjęte na mocy niniejszej dyrektywy muszą być koordynowane.

Artykuł 19

Rejestry

1. Państwa Członkowskie zapewniają ustanowienie i utrzymania rejestru w celu zapewnienia należytego uwzględnienia wydania, posiadania, przenoszenia oraz anulowania przydziałów. Państwa Członkowskie mogą utrzymywać swoje rejestry w skonsolidowanym systemie, razem z jednym lub większą ilością Państw Członkowskich.

2. Jakakolwiek osoba może posiadać przydziały. Rejestry są dostępne dla społeczeństwa oraz zawierają oddzielną księgowość w celu odnotowania przydziałów znajdujących się w posiadaniu każdej osoby, dla której oraz od której przydziały są wydawane lub przenoszone.

3. W celu wykonania niniejszej dyrektywy, Komisja przyjmuje rozporządzenie zgodnie z procedurą określoną w art. 23 ust. 2 w odniesieniu do znormalizowanego oraz zabezpieczonego systemu rejestrów w formie elektronicznych baz danych zawierających wspólne elementy danych w celu przesłania wydania, posiadania, przeniesienia oraz anulowania przydziałów, w celu zapewnienia dostępu społeczeństwu oraz poufności we właściwy sposób oraz w celu zapewnienia, że nie istnieją przeniesienia niezgodne z zobowiązaniami wynikającymi z Protokołu z Kioto.

Artykuł 20

Główny zarządca

1. Komisja wyznacza głównego zarządcę w celu utrzymania niezależnego rejestru transakcji, odnotowującego wydanie, przeniesienie oraz anulowanie przydziałów.

2. Główny zarządca przeprowadza zautomatyzowaną kontrolę każdego operatora w rejestrach przez niezależny rejestr w celu zapewnienia, że nie ma żadnych nieprawidłowości w wydawaniu, przekazywaniu oraz anulowaniu przydziałów.

3. Jeśli stwierdzono nieprawidłowości przez zautomatyzowane kontrole, główny zarządca powiadamia Państwa Członkowskie lub zainteresowane Państwa Członkowskie, które nie rejestrują danych transakcji lub jakichkolwiek dalszych transakcji odnoszących się do danych przydziałów do momentu ustąpienia nieprawidłowości.

Artykuł 21

Sprawozdawczość Państw Członkowskich

1. Każdego roku Państwa Członkowskie przedkładają Komisji sprawozdanie w sprawie stosowania niniejszej dyrektywy. Sprawozdanie to zwraca szczególną wagę na uzgodnienia dotyczące rozdzielania przedziałów, działania rejestrów, zastosowanie monitorowania oraz wskazań dotyczących sprawozdawczości, kontroli oraz zagadnień odnoszących się do zgodności z dyrektywą oraz w sprawie postępowania podatkowego dotyczącego przydziałów, jeżeli takie istnieje. Pierwsze sprawozdanie przekazywane jest Komisji do dnia 30 czerwca 2005 r. Sprawozdanie sporządzone jest w oparciu o kwestionariusz lub projekt opracowany przez Komisję zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 6 dyrektywy 91/692/EWG. Kwestionariusz lub projekt przesyłany jest Państwom Członkowskim przynajmniej na sześć miesięcy przed upływem nieprzekraczalnego terminu na sporządzenie pierwszego sprawozdania.

2. Na podstawie sprawozdań określonych w ust. 1, Komisja publikuje sprawozdanie w sprawie stosowania niniejszej dyrektywy w terminie trzech miesięcy od dnia otrzymania sprawozdań od Państw Członkowskich.

3. Komisja gromadzi oraz wymienia informacje między właściwymi organami Państw Członkowskich dotyczące postępów odnoszących się do zagadnień rozdzielania, działania rejestrów, monitorowania, sprawozdawczości, kontroli oraz zgodności.

Artykuł 22

Zmiany w załączniku III

Komisja może zmienić załącznik III, z wyjątkiem kryteriów 1, 5 oraz 7, na okres od 2008 r. do 2012 r. w świetle sprawozdań przewidzianych w art. 21 oraz doświadczenia ze stosowania niniejszej dyrektywy, zgodnie z procedurą określoną w art. 23 ust. 2.

Artykuł 23

Komitet

1. Komisja jest wspomagana przez Komitet powołany przez art. 8 dyrektywy 93/389/EWG.

2. W przypadku, dokonywania odniesienia do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, uwzględniając przepisy jej art. 8.

Okres, ustanowiony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 24

Procedura jednostronnego włączenie dodatkowych działań oraz gazów

1. Państwa Członkowskie mogą od 2008 r., stosować pozwolenia na handel emisjami zgodnie z niniejszą dyrektywą do działań, urządzeń oraz gazów cieplarnianych, które nie są wymienione w załączniku I, pod warunkiem że włączenie takich czynności, urządzeń oraz gazów cieplarnianych jest zatwierdzone przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 23 ust. 2, biorąc pod uwagę wszelkie odpowiednie kryteria, w szczególności skutki dla rynku wewnętrznego, możliwość zakłócenia konkurencji, integralność środowiskowa systemu oraz wiarygodność planowanego systemu monitorowania oraz sprawozdawczości.

Państwa Członkowskie mogą od 2005 r., na takich samych zasadach stosować handel przydziałami emisji do urządzeń wykonujących działania wymienione w załączniku I poniżej poziomów wydajności określonych w tym Załączniku.

2. Dokonane przydziały urządzeniom wykonującym takie działania są określone w krajowym planie rozdzielania, o którym mowa w art. 9.

3. Komisja może, z własnej inicjatywy, lub, na wniosek Państwa Członkowskiego, przyjąć wskazania dotyczące monitorowania oraz sprawozdawczości w odniesieniu do emisji z działań, urządzeń oraz gazów cieplarnianych, które nie są wymienione w załączniku I zgodnie z procedurą określoną w art. 23 ust. 2, jeśli monitorowanie oraz sprawozdawczość dotyczące tych emisji mogą być przeprowadzane z wystarczającą dokładnością.

4. W przypadku gdy wprowadzone są takie środki, przeglądy przeprowadzone na podstawie art. 30 rozważają również czy załącznik I powinien zostać zmieniony w celu objęcia emisji z tych czynności w sposób zharmonizowany w całej Wspólnocie.

Artykuł 25

Powiązania z innymi systemami handlu emisjami gazów cieplarnianych

1. Powinny zostać zawarte porozumienia z państwami trzecimi wymienionymi w załączniku B do Protokołu z Kioto, które ratyfikowały Protokół w celu zapewnienia wzajemnego uznawania przydziałów między systemem wspólnotowym oraz innymi systemami handlu emisjami gazów cieplarnianych zgodnie z regulacjami określonymi w art. 300 Traktatu.

2. W przypadku gdy zostało zawarte porozumienie określone w ust. 1, Komisja opracowuje jakiegokolwiek niezbędne przepisy odnoszące się do wzajemnego uznawania przydziałów na podstawie tego porozumienia zgodnie z procedurą określoną w art. 23 ust. 2.

Artykuł 26

Zmiany dyrektywy 96/61/WE

W art. 9 ust. 3 dyrektywy 96/61/WE dodaje się następujący akapit:

„W przypadku gdy emisje gazów cieplarnianych z urządzeń są określone w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE (*) w odniesieniu do czynności przeprowadzanych tej instalacji, pozwolenie nie obejmuje dopuszczalnej wielkości emisji dla bezpośrednich emisji gazów chyba że jest to niezbędne w celu zapewnienia że nie powoduje to żadnego znaczącego lokalnego zanieczyszczenia.

W odniesieniu do działań wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE, Państwa Członkowskie mogą zdecydować o nienakładaniu zobowiązań odnoszących się do efektywności energetycznej w odniesieniu do jednostek energetycznego spalania lub innych jednostek emitujących ditlenek węgla na miejscu.

W miarę potrzeby, właściwy organ zmienia pozwolenie zgodnie z tym, co właściwe.

Trzy poprzednie akapity nie mają zastosowania do instalacji tymczasowo wyłączonych z systemu handlu przydziałami gazów cieplarnianych we Wspólnocie zgodnie z art. 27 dyrektywy 2003/87/WE.

(*) Dz.U. L 275 z 25.10.2003 str. 32.”

Artykuł 27

Tymczasowe wykluczenie niektórych instalacji

1. Państwa Członkowskie mogą wystosować wniosek do Komisji o tymczasowe wykluczenie instalacji z systemu wspólnotowego najpóźniej do dnia 31 grudnia 2007 r. Wszelkie takie wnioski wymieniają takie instalacje oraz zostają opublikowane.

2. Jeśli rozważywszy jakiegokolwiek opinie społeczeństwa w sprawie tych wniosków, Komisja podejmuje decyzję, zgodnie z procedurą określoną w art. 23 ust. 2, że instalacje będą:

- a) w wyniku polityk krajowych, ograniczać swoje emisje w miarę potrzeb jeśli były one przedmiotem niniejszej dyrektywy;
- b) podlegać wymogom monitorowania, sprawozdawczości oraz kontroli które są równoważne w odniesieniu do wymogów przewidzianych na mocy art. 14 i 15; oraz
- c) podlegać karom przynajmniej równoważnym karom określonym w art. 16 ust. 1 i 4 w przypadku niespełnienia wymogów krajowych;

zapewnia tymczasowe wykluczenie tych instalacji z systemu wspólnotowego.

Musi zostać zapewnione, że nie będzie to zakłócało rynku wewnętrznego.

Artykuł 28

Porozumienie między instalacjami

1. Państwa Członkowskie mogą pozwolić operatorom instalacji wykonującym działania wymienione w załączniku I formować porozumienie między instalacjami w celu osiągnięcia wspólnych celów, zajmujące się tymi samymi działaniami, na okres określony w art. 11 ust. 1 i/lub pierwszy pięcioletni okres określony w art. 11 ust. 2 zgodnie z ust. 2–6 tego artykułu.

2. Operatorzy przeprowadzający działania wymienione w załączniku I, którzy mają zamiar stworzyć porozumienie składające wniosek właściwemu organowi, określając instalacje oraz okres, na który chcą zawrzeć porozumienie oraz uzupełniające dowody na to, że członek zarządu będzie w stanie spełniać zobowiązania określone w ust. 3 i 4.

3. Operatorzy pragnący stworzyć porozumienie nominują zarządcę:

- a) aby wydawał całkowitą ilość przydziałów obliczoną przez instalację operatora, w drodze odstępstwa od art. 11;
- b) aby był odpowiedzialny za przekazywanie przydziałów jednakowo dla całkowitych emisji z instalacji, w drodze odstępstwa od przepisów art. 6 ust. 2 lit. e) i art. 12 ust. 3; oraz
- c) aby był ograniczony w dokonywaniu dalszych przeniesień w przypadku gdy sprawozdanie operatora nie zostało zweryfikowane jako zadowalające zgodnie z art. 15 akapit drugi.

4. Zarządca podlega karom mającym zastosowanie w odniesieniu o naruszeń wymogów w celu przekazania wystarczających przydziałów, aby objąć całkowite emisje z urządzeń w ramach porozumienia, w drodze odstępstwa od przepisów art. 16 ust. 2, 3 oraz 4.

5. Państwo Członkowskie które pragnie pozwolić na powstanie jednego lub większej ilości porozumień przedkłada wniosek określony w ust. 2 Komisji. Bez uszczerbku dla postanowień Traktatu, Komisja może w terminie trzech miesięcy od otrzymania odrzucić wniosek, który nie spełnia wymogów niniejszej dyrektywy. Podaje się powody podjęcia każdej takiej decyzji. W przypadku odrzucenia, Państwo Członkowskie może jedynie pozwolić na powstanie porozumienia jeśli zaproponowane zmiany zostały przyjęte przez Komisję.

6. W przypadku gdy zarządca nie spełnia wymogów kary określonych w ust. 4, każdy operator instalacji w porozumieniu jest odpowiedzialny na mocy art. 12 ust. 3 oraz 16 w odniesieniu do emisji ze swoich własnych instalacji.

Artykuł 29

Siła wyższa

1. W trakcie okresu określonego w art. 11 ust. 1, Państwa Członkowskie mogą wystosować do Komisji wnioski w odniesieniu do niektórych instalacji o wydanie dodatkowych przydziałów w przypadkach siły wyższej. Komisja ustala czy wykazane jest działanie siły wyższej, w których to przypadkach zezwala na wydanie dodatkowych oraz niepodlegających przenoszeniu przydziałów przez to Państwo Członkowskie operatorom tych instalacji.

2. Komisja, bez uszczerbku dla postanowień Traktatu, opracowuje wskazania w celu opisanego okoliczności na podstawie, których wykazuje się działanie siły wyższej, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2003 r.

Artykuł 30

Przegląd oraz dalszy rozwój

1. Na podstawie osiągniętego postępu w monitorowaniu emisji gazów cieplarnianych, Komisja może złożyć Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie do dnia 31 grudnia 2004 propozycję zmiany załącznika I w celu włączenia do niego innych działań oraz emisji innych gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku II.

2. Na podstawie doświadczenia w stosowaniu niniejszej dyrektywy oraz osiągniętego postępu w monitorowaniu emisji gazów cieplarnianych oraz w świetle rozwoju w kontekście prawa międzynarodowego, Komisja opracowuje sprawozdanie w sprawie stosowania niniejszej dyrektywy, biorąc pod uwagę:

- a) w jaki sposób oraz czy załącznik I powinien zostać zmieniony w celu objęcia innych, znaczących sektorów między innymi chemikaliów, aluminium oraz sektorów transportu, działań oraz emisji innych gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku II, w celu poprawy gospodarczej efektywności systemu;
- b) związek handlu wspólnotowymi przydziałami emisji z handlem emisjami na podstawie prawa międzynarodowego który rozpocznie się w 2008 r.;
- c) dalszą harmonizację metody rozdzielania (łącznie z systemem aukcji w odniesieniu do okresu po 2012 r.) oraz kryteria w odniesieniu do krajowych planów rozdzielania określonych w załączniku III;
- d) wykorzystanie kredytów z mechanizmów projektujących;
- e) związek handlu emisjami z innymi politykami oraz środkami realizowanymi na poziomie Państwa Członkowskiego oraz na poziomie wspólnotowym, w tym podatki, które realizują te same cele;
- f) czy właściwe jest w odniesieniu do niego, aby był jednolitym rejestrem wspólnotowym;
- g) poziom kar za przekroczenia emisji, biorąc pod uwagę, między innymi, inflację;
- h) funkcjonowanie rynku przydziałów, obejmującego w szczególności jakiegokolwiek możliwe zakłócenia rynkowe;
- i) w jaki sposób dostosować system wspólnotowy do rozszerzenia Unii Europejskiej;
- j) porozumienia;
- k) praktyczną stronę rozwoju wzorców w całej Wspólnocie jako podstawę w odniesieniu do rozdzielania, biorąc pod uwagę najlepsze dostępne techniki oraz analizy kosztów i korzyści.

Komisja przedkłada to sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie do dnia 30 czerwca 2006 r., któremu w miarę potrzeb towarzyszą wnioski.

3. Powiązanie mechanizmów opartych na projekcie, w tym wspólne wykonanie oraz mechanizm właściwego rozwoju, z systemem wspólnotowym jest pożądane oraz ważne do celów zarówno zmniejszenia globalnych emisji gazów cieplarnianych oraz wzrostu efektywności pod względem kosztów systemu wspólnotowego. Z tego względu, uznanie emisji z mechanizmu opartego na projekcie będzie uznane za ich wykorzystanie w ramach tego systemu z zastrzeżeniem przepisów przyjętych przez Parlament Europejski oraz Radę na wniosek Komisji, który powinien mieć zastosowanie równoległe z systemem wspólnotowym w 2005 r. Wykorzystanie mechanizmu ma mieć charakter uzupełniający w odniesieniu do działania krajowego, zgodnie z odpowiednimi przepisami Protokołu z Kioto oraz Protokołów z Marrakeszu.

Artykuł 31

Wykonanie

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 31 grudnia 2003 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję. Komisja powiadamia pozostałe Państwa Członkowskie o tych przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą. Komisja poinformuje o tym pozostałe Państwa Członkowskie.

Artykuł 32

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 33

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 13 października 2003 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

P. COX

Przewodniczący

W imieniu Rady

G. ALEMANN

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

KATEGORIE DZIAŁAŃ OKREŚLONE W ART. 2 UST. 1, ART. 3, 4, 14 UST. 1, ART. 28 ORAZ 30

1. Instalacje lub części instalacji wykorzystywane do badań, rozwoju i testowania nowych produktów i procesów nie są objęte niniejszą dyrektywą.
2. Wartości progowe podane poniżej odnoszą się w sposób ogólny do zdolności produkcyjnych lub wydajności. W przypadku gdy jeden operator prowadzi kilka rodzajów działań objętych tą samą podpozycją w tej samej instalacji lub w tym samym miejscu, zdolności produkcyjne takich działań są dodane łącznie.

Działania	Gazy cieplarniane
<i>Działania dotyczące energii</i>	
Instalacje energetycznego spalania o nominalnej mocy cieplnej przekraczającej 20 MW (z wyjątkiem instalacji spalania odpadów niebezpiecznych lub komunalnych)	Ditlenek węgla
Rafinerie olejów mineralne	Ditlenek węgla
Piece koksownicze	Ditlenek węgla
<i>Produkcja oraz obróbka metali żelaznych</i>	
Instalacje prażenia i spiekania rudy metalu (włącznie z rudą siarczkową)	Ditlenek węgla
Instalacje do produkcji surówki lub stali (pierwotny i wtórny wytop), łącznie z odlewaniem ciągłym, o wydajności przekraczającej 2,5 tony na godzinę	Ditlenek węgla
<i>Przemysł mineralny</i>	
Instalacje do produkcji cementu klinkierowego w piecach obrotowych o zdolności produkcyjnej przekraczającej 500 ton dziennie lub wapna w piecach obrotowych o zdolności produkcyjnej przekraczającej 50 ton dziennie lub w innych piecach o zdolności produkcyjnej przekraczającej 50 ton dziennie	Ditlenek węgla
Instalacje do wytwarzania szkła, w tym włókna szklanego o wydajności plastyfikowania przekraczającej 20 ton wytopu dziennie	Ditlenek węgla
Instalacje do wytwarzania produktów ceramicznych przez wypalanie, w szczególności dachówek, cegieł, cegieł ogniotrwałych, płytek, wyrobów kamionkowych lub porcelany o zdolności produkcyjnej przekraczającej 75 ton dziennie, i/lub o pojemności pieca przekraczającej 4 m ³ oraz gęstości ustawienia produktu w piecu przekraczającej 300 kg/m ³	Ditlenek węgla
<i>Inna działalność</i>	
Przemysłowe zakłady produkcyjne	Ditlenek węgla
a) z drewna lub innych materiałów włóknistych	
b) produkcja papieru i tektury o zdolności produkcyjnej przekraczającej 20 ton dziennie.	Ditlenek węgla

ZAŁĄCZNIK II

GAZY CIEPLARNIANE OKREŚLONE W ART. 3 ORAZ 30

Ditlenek węgla (CO₂)

Metan (CH₄)

Podtlenek azotu (N₂O)

Perfluorowęglowodory (HFCs)

Perfluorowęglowodory (PFCs)

Heksafluorek siarki (SF₆)

ZAŁĄCZNIK III

**KRYTERIA W ODNIESIENIU DO KRAJOWEGO PLANU ROZDZIELANIA OKREŚLONEGO W ART. 9,
22 ORAZ 30**

1. Całkowita ilość przydziałów, jak ma zostać rozdzielona w odniesieniu do odpowiedniego okresu jest zgodna ze zobowiązaniem Państwa Członkowskiego do ograniczenia swoich emisji na mocy decyzji 2002/358/WE oraz Protokołu z Kioto, biorąc pod uwagę, z jednej strony, udział całkowity emisji, jaki te przydziały stanowią w porównaniu z emisjami ze źródeł nieobjętymi niniejszą dyrektywą oraz z drugiej strony, krajowych polityk energetycznych, oraz powinny być spójne z krajowym programem dotyczącym zmian klimatu. Całkowita ilość przydziałów, która ma zostać rozdzielona nie jest większa niż miałyby być potrzebna w odniesieniu do ścisłego zastosowania kryteriów niniejszego załącznika. Przed rozpoczęciem roku 2008, ilość powinna być zgodna z drogą w kierunku osiągnięcia wyników oraz wyników lepszych niż spodziewane lub celu wyznaczonego przez każde Państwo Członkowskie, na podstawie decyzji 2002/358/WE oraz Protokołu z Kioto.
2. Całkowita ilość przydziałów, jaka ma zostać rozdzielona nie jest zgodna z ocenami rzeczywistego oraz projektowanego postępu w kierunku wnoszenia wkładu przez Państwa Członkowskie do spełniania wspólnotowych zobowiązań poczynionych na mocy decyzji 93/389/EWG.
3. Ilości przydziałów, jakie mają zostać rozdzielone są zgodne z możliwościami, w tym potencjałem technologicznym, działań objętych tym systemem w celu zmniejszenia emisji. Państwa Członkowskie mogą opierać rozprowadzanie przydziałów na średnich emisjach gazów cieplarnianych przez produkt w każdym z działań oraz osiągalny postęp w ramach każdego z działań.
4. Plan powinien być spójny z pozostałym prawodawstwem wspólnotowym oraz instrumentami polityki. Powinien zostać wzięty pod uwagę nieunikniony wzrost emisji wynikający z wymogów nowego prawodawstwa.
5. Plan nie powinien powodować dyskryminacji przedsiębiorstwami lub sektorami w taki sposób aby w nieuzasadniony sposób sprzyjać niektórym przedsiębiorstwom lub działaniom zgodnie z wymogami Traktatu, w szczególności jego art. 87 i 88.
6. Plan zawiera informacje o sposobie w jaki nowi operatorzy będą mogli rozpocząć uczestnictwo w systemie wspólnotowym w zainteresowanym Państwie Członkowskim.
7. Plan może uwzględniać wczesne działanie, zawiera informacje o sposobie w jaki brane pod uwagę jest wczesne działanie. Wzorce czerpane z dokumentów odniesienia dotyczących najlepszych dostępnych technologii mogą zostać wykorzystane przez Państwa Członkowskie w opracowywaniu ich krajowego planu rozdzielania, a wzorce te mogą włączać element uwzględnienia wczesnego działania.
8. Plan zawiera informacje o sposobie w jaki czyste technologie łącznie z technologiami energooszczędnymi są brane pod uwagę..
9. Plan zawiera przepisy w odniesieniu do uwag, które ma wyrażać społeczeństwo, oraz zawiera informację w sprawie ustaleń przez które należy uwzględnić zostaną uwagi przed podjęciem decyzji w sprawie rozdzielania przydziałów.
10. Plan zawiera wykaz instalacji objętych niniejszą dyrektywą wraz z ilościami przydziałów przeznaczonych do rozdzielania każdej z nich.
11. Plan może zawierać informację o sposobie w jaki istnienie konkurencji ze strony krajów lub podmiotów spoza Unii zostanie wzięte pod uwagę.

ZAŁĄCZNIK IV

ZASADY MONITOROWANIA ORAZ SPRAWOZDAWCZOŚCI OKREŚLONE W ART. 14 UST. 1

Monitorowanie emisji ditlenku węgla

Emisje monitorowane są albo przez obliczanie albo na podstawie pomiarów.

Obliczanie

Obliczenia emisji wykonywane są wykorzystując wzór:

dane dotyczące działania × współczynnik emisji × współczynnik utleniania

Dane dotyczące działania (wykorzystane paliwo, tempo produkcji itd.) są monitorowane na podstawie danych lub pomiarów.

Wykorzystywane są zatwierdzone współczynniki emisji. Specjalnie pod względem działalności współczynniki emisji dopuszczalne są dla wszystkich paliw. Standardowe współczynniki są dopuszczalne w odniesieniu do wszystkich paliw z wyjątkiem niekomercyjnych (paliwa odpadowe takie jak opony lub gazy z procesów przemysłowych). Szczególne pod względem źródeł, standardy w odniesieniu do węgla, lub szczególnych dla UE oraz szczególne w odniesieniu do krajów producenta standardy są w dalszym ciągu rozwijane. Wartości standardowe IPCC są dopuszczalne w odniesieniu do produktów rafineryjnych. Współczynnik emisji dla paliwa roślinnego wynosi zero.

Jeśli współczynnik emisji nie uwzględnia tego, że część węgla nie jest utleniana, wówczas wykorzystywany jest dodatkowy współczynnik utleniania. Jeśli szczególnie pod względem działalności współczynnik emisji został obliczony i już uwzględnił utlenianie, wówczas nie musi być wykorzystywany współczynnik utleniania.

Wykorzystywane są standardowe współczynniki utleniania opracowane na mocy dyrektywy 96/61/WE, chyba że operatorzy mogą wskazać, iż szczególnie ze względu na działalność współczynnik emisji jest bardziej odpowiedni.

Wykonuje się oddzielne obliczenie dla każdego z działań, instalacji oraz w odniesieniu do każdego paliwa.

Pomiar

Pomiar emisji wykorzystuje znormalizowane lub zatwierdzone metody, oraz jest potwierdzany towarzyszącymi obliczeniami emisji.

Monitorowanie emisji innych gazów cieplarnianych

Wykorzystywane są znormalizowane lub zatwierdzone metody, opracowane przez Komisję we współpracy z wszystkimi odpowiednimi zainteresowanymi podmiotami oraz przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 23 ust. 2.

Sprawozdawczość dotycząca emisji

Każdy operator zawiera następujące informacje w sprawozdaniu dotyczącym instalacji:

A. Dane identyfikujące instalację, w tym:

- nazwę instalacji,
- jej adres, łącznie z kodem pocztowym oraz krajem,
- rodzaj oraz ilość działań wymienionych w załączniku I wykonywanych w instalacji,
- adres, numer telefonu, faksu oraz dane szczegółowe dotyczące poczty elektronicznej,
- nazwa właściciela instalacji, lub jakiegokolwiek spółki macierzystej.

B. W odniesieniu do każdej działalności wymienionej w załączniku I wykonywanej w miejscu, dla którego obliczone są emisje:

- dane dotyczące działalności,
- współczynnik emisji,
- współczynnik utleniania,
- emisje całkowite, oraz
- niepewność.

C. W odniesieniu do każdej działalności wymienionej w załączniku I w odniesieniu do którego obliczone są emisje:

- emisje całkowite,
- informacje dotyczące wiarygodności metod pomiarowych, oraz
- niepewność.

D. W odniesieniu do emisji ze spalania, sprawozdanie zawiera także współczynnik utleniania, chyba że utlenienie zostało już uwzględnione w opracowywaniu współczynnika emisji szczególnego ze względu na miejsce.

Państwa Członkowskie podejmują środki w celu koordynacji wymagań sprawozdawczości z jakikolwiek istniejącymi wymogami sprawozdawczości w celu zminimalizowania obciążenia przedsiębiorstw.

ZAŁĄCZNIK V

KRYTERIA KONTROLI OKREŚLONE W ART. 15

Zasady ogólne

1. Emisje z każdego z działań wymienionych załączniku I podlegają kontroli.
2. Proces kontroli obejmuje uwzględnienie na podstawie art. 14 ust. 3 sprawozdania oraz monitorowania w poprzednim roku. Wskazuje pewność, wiarygodność oraz dokładność systemu monitorowania oraz zgromadzonych danych oraz informacji odnoszących się do emisji, w szczególności:
  - a) zgłoszone dane dotyczące emisji oraz związanych z nimi pomiarów oraz obliczeń;
  - b) wybór oraz wykorzystanie współczynnika emisji;
  - c) obliczenia prowadzące do określenia kryteriów emisji ogółem; oraz
  - d) jeśli wykorzystywany jest pomiar, odpowiedniość wyboru oraz wykorzystanie metod pomiarowych.
3. Emisje objęte sprawozdaniem mogą jedynie być potwierdzone jeśli są wiarygodne oraz pewne dane oraz informacje pozwalają na określenie emisji z wysokim stopniem pewności. Wysoki stopień pewności zobowiązuje operatora do wskazania, że:
  - a) dane objęte sprawozdaniem są pozbawione niezgodności;
  - b) gromadzenie danych zostało przeprowadzone zgodnie z mającymi zastosowanie normami naukowymi; oraz
  - c) odpowiednia dokumentacja instalacji jest kompletna oraz spójna.
4. Kontroler ma dostęp do wszystkich miejsc oraz informacji w odniesieniu do przedmiotu kontroli.
5. Kontroler uwzględnia fakt, czy instalacja jest zarejestrowana na podstawie wspólnotowego systemu zarządzania środowiskiem i audytu środowiskowego (EMAS).

Metodologia

Analiza strategiczna

6. Kontrola oparta jest na analizie strategicznej wszystkich działalności wykonywanych w instalacji. Zobowiązuje to kontrolera do dokonania przeglądu wszystkich działań oraz ich znaczenia dla emisji.

Analiza procesu

7. Kontrola przedłożonych informacji, gdzie sytuacja tego wymaga, przeprowadzana jest w miejscu położenia instalacji. Kontroler wykorzystuje kontrole na miejscu w celu ustalenia wiarygodności danych zamieszczonych w sprawozdaniach oraz informacji.

Analiza ryzyka

8. Kontroler poddaje ocenie wszystkie źródła emisji w instalacji w odniesieniu do wiarygodności danych każdego z źródeł przyczyniającego się do emisji instalacji ogółem.
9. Na podstawie tej analizy, kontroler wyraźnie identyfikuje te źródła wraz z wysokim ryzykiem błędu wraz z innymi aspektami procedury monitorowania oraz sprawozdawczości, które mogą przyczynić się do powstawania błędów w oznaczaniu emisji ogółem. Obejmuje to w szczególności wybór współczynnika emisji oraz niezbędnych obliczeń w celu ustalenia poziomu emisji z poszczególnych źródeł. Szczególną uwagę zwraca się na źródła o wysokim ryzyku błędu oraz na wyżej wspomniane aspekty procedury monitorowania.
10. Kontroler bierze pod uwagę wszelkie skuteczne metody kontroli zastosowane przez podmioty gospodarcze w związku z minimalizowaniem stopnia niepewności.

Sprawozdanie

11. Kontroler przygotowuje sprawozdanie w sprawie procesu uwierzytelniania wskazując, czy sprawozdanie na podstawie art. 14 ust. 3 jest wystarczające. Sprawozdanie to określa wszystkie zagadnienia odpowiednie dla wykonywanej pracy. Można oświadczyć, że sprawozdanie na podstawie art. 14 ust. 3 jest wystarczające, jeśli według opinii kontrolera, całkowite emisje nie są znacząco błędnie określone.

Minimalne wymagania kompetencyjne w odniesieniu do kontrolera

12. Kontroler jest niezależny od operatorów, wykonuje swoje czynności w sposób rzetelny oraz obiektywnie profesjonalny, oraz zna:
- a) przepisy niniejszej dyrektywy, jak również odpowiednie normy oraz wytyczne przyjęte przez Komisję na podstawie art. 14 ust. 1;
  - b) wymogi przepisów ustawowych, administracyjnych, oraz wykonawczych, odpowiednie dla kontrolowanych działań; oraz
  - c) sposób tworzenie informacji odnoszących się do źródła emisji w instalacji, w szczególności odnoszący się do gromadzenia, pomiaru, obliczania oraz sprawozdawczości w odniesieniu do danych.
-